

άχνει τσάι

Διήγηση μοναχού από την Αδελφότητα των

Ιωασαφαίων, απόσπασμα από αυτό το σημαντικό άρθρο [κεφ. «Οι ζεύγαλοι - Ο γέρο Κώστας»]

...Αλλά και οι λαϊκοί που μένουνε εδώ στο Άγιον Όρος παίρνουνε μία χάρη, παρ' ότι πολλές φορές βλέπουμε ότι δεν έχουνε και βίο σωστό και πολλές φορές ίσως μας σκανδαλίζουν. Μερικοί λένε: «Τί τους θέλουμε αυτούς τους κοσμικούς εδώ πέρα και δεν τους βγάζει έξω η Ιερά Κοινότης». Σε παλαιότερη εποχή, απ' ότι μας λέει ο παπά-Ακάκιος των Παχωμαίων που είναι μεγαλύτερος, αποφάσισε ή Ιερά Κοινότης να τους μαζέψει όλους αυτούς -εμείς τους λέγαμε «ζεύγαλους» ή «καβιώτες»- και να τους βγάλει έξω, να τους κάνη εξορία από το Άγιον Όρος, διότι οι περισσότεροι από αυτούς μεθούσανε, πέφτανε στους δρόμους, ζούσαν άσωτη ζωή. Τότε υπήρχαν τα καράβια τα μεγάλα, όπως το «Γεώργιος Φ», που ερχότανε από Θεσσαλονίκη και πήγαινε Καβάλα, και κάθε δεκαπενθήμερο περνούσε από την Δάφνη. Αυτή ήταν η συγκοινωνία του Αγίου Όρους.

Όταν τους μαζέψανε εκεί στην Δάφνη, είπαν: «Μια που είναι τώρα μαζεμένοι όλοι - ίσως να ήταν καμιά πενηνταριά άτομα- να τους βγάλουμε μία φωτογραφία, έτσι για ανάμνηση, για την ιστορία, να τους έχουμε».

Όταν έβγαλαν την φωτογραφία και εμφανίσανε την πλάκα, είδανε επάνω απ' όλους

αυτούς τους «ζεύγαλους» την Παναγία μας να τους σκεπάζει. Παρουσιάστηκε η Παναγία στην πλάκα, οπότε αποφάσισαν οι πατέρες να μη τους διώξουν: «Αφού η Παναγία μας τους σκεπάζει, ποιοι είμαστε εμείς που θα τους διώξουμε;».

Γνωρίσαμε έναν απ' αυτούς, που τον έλεγαν γέρο-Κώστα, ο οποίος έμενε στο Μπουραζέρι, πριν να πάνε ακόμα εκεί οι πατέρες, όταν ήταν λίγοι Ρώσοι. Είχανε εξώσπιτα απ' έξω και ζούσανε κάποιοι απ' αυτούς τους «ζεύγαλους».

Σ' ένα καλυβάκι εκεί ζούσε και ο γέρο-Κώστας. Έναν βαρύ χειμώνα είχε πέσει πολύ χιόνι και ο γέρο-Κώστας αρρώστησε από γρίπη. Είχε πέσει 60-70 πόντους χιόνι και δεν μπορούσε κανείς να πάει να τον δη. Όταν έλιωσε το χιόνι, πήγαν οι άλλοι λαϊκοί, οι «ζεύγαλοι», εκεί να τον δουν, και του λένε: «Γέρο-Κώστα, πώς τα πέρασες με το χιόνι; Ποιος σου έφερνε ψωμί εδώ πέρα; Είχες τρόφιμα να πέρασης;». «Είχα αρρωστήσει, παιδιά, πολύ άσχημα και θα πέθαινα από γρίπη, αλλά μία μαυροφόρα κυρία ερχότανε, άναβε την σόμπα μου και μ' έκανε και τσάι. Μου 'δινε και παξιμάδι και έτσι πέρασα αυτή την κρίση. Αλλιώς θα πέθαινα, θα ήμουν πεθαμένος».

Τον γέρο-Κώστα Παναγιώταρο τον έβλεπα και τόσο φυσιολογικό [επειδή ήταν ταπεινότρομο]...

Φωτογραφία της Παναγίας;
1902 - Μονή Παντελεήμονος - Άγιον Όρος.

Λόγω έλλειψης τροφίμων αποφάσισαν οι γέροντες να κάνουν μία σύναξη για να δουν αν θα σταματήσουν την ελεημοσύνη όπως αρχικά είχαν σκεφτεί.

Συγκεντρώθηκαν και έπειτα από πολύωρη συζήτηση αποφασίστηκε το τέλος της ελεημοσύνης, μιας και τα τρόφιμα που είχανε δεν επαρκούσαν ούτε και για τους ίδιους πλέον.

Αμέσως μετά από την σύναξη τραβήχτηκε και μια φωτογραφία, προκειμένου να καταχωρηθεί αυτή η απόφαση μένοντας στην ιστορία, αφού αποφασίστηκε να

δοθεί τέλος σε αυτό το υπέρτατο αγαθό της ελεημοσύνης.

Όμως η Χάρη της Παναγίας μας δεν επέτρεψε να γίνει αυτό, με τον Θαυμαστό τρόπο που όλοι μας πλέον μπορούμε να διακρίνουμε στην φωτογραφία, βλέπουμε φανερά την λύπη Της σε αυτήν τους την απόφαση, κλαίγοντας πάνω από μια φωτιά η οποία ούτε αυτή υπήρχε στην πραγματικότητα. [Από εδώ. «N»: Δεν είμαι άξιος να πω αν είναι η Παναγία στη φωτο, γιατί υπάρχουν και πλάνες (βέβαια Εκείνη εμφανίζεται με μαύρα, και στο παρόν post & εδώ). Αλλά τη θεωρώ εντυπωσιακή έστω, & ως ιδέα, και ήθελα να τη μοιραστώ μαζί σας].

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca